

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 19
Hyväksytty: FCI 18.2.2000
Kennelliitto 12.11.2013

BRIQUET GRIFFON VENDEEN
(BRIQUET GRIFFON VENDEEN)
Alkuperämaa: Ranska

1/4

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Ajava koira, jota käytetään metsästettäessä suurriistaa mutta myös jänistä ja kettua. Työskentelee tavallisesti pieninä ajueina.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 6 Ajavat ja jäljestävät koirat
alaryhmä 1.2 keskikokoiset ajokoirat
Käyttökoetulos vaaditaan

LYHYT HISTORIAOSUUS: Kyseessä on ainoa rotu, jolla on säilynyt keskikokoista koiraa merkitsevä nimitys ”briquet”. Elvan kreivi jalosti rotua ennen ensimmäistä maailmansotaa, ja tuloksena on sopusuhtainen, hienostuneempi versio isosta vendeenajokoirasta (grand griffon vendéen), tyylikäs ja rakenteeltaan melko tiivis. Rotu oli lähellä sukupuuttoon kuolemista sotien aikana mutta näitä koiria löydettiin uudelleen 1946 Länsi-Ranskasta Vendéen alueelta Fontenay le Comtesta. Nykyään on olemassa lukuisia korkealuokkaisia rotunsa edustajia. Keskikokoisista vendeenajokoirista koostunut ajue voitti v. 1995 Ranskan ajomestaruuden kauriinmetsästyksessä, ja useita ajueita käytetään villisian metsästyksen.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, karkeakarvainen koira, tarkkaavainen ja hyvin sinnikäs. Melko tiivis ja hyvin sopusuhtainen.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Tarkkavainuinen, nopea, peräänantamaton koira, jolla on miellyttävä ääni. Hyvin ketterä vaikeassakin maastossa, metsästää pääasiassa ilmapainuisesti. Hyvin oma-aloitteinen, sinnikäs ja kestävä, kykenee yhtä hyvin seuraamaan jälkeä kuin saamaan riistan liikkeelle ja ajamaan sitä. Voimakasviettinen metsästyskoira, jonka isännän tehtävänä on saada se myös tottelemaan.

PÄÄ:

Melko kevyt, kallon ja kuonon linjojen tulee olla yhdensuuntaiset.

Kallo: Hieman holvautunut, melko lyhyt, ei liian leveä.

Otsapenger: Selvästi erottuva.

Kirsu: Vahva ja väriltään musta, paitsi valko-oransseilla yksilöillä, joilla sallitaan ruskea kirsu. Hyvin avarat sieraimet.

Huulet: Eivät liian voimakkaasti kehittyneet mutta peittävät hyvin alaleuan; runsaiden viiksien peittämät.

Silmät: Tummat, suuret ja eloiset, kulmakarvat ovat voimakkaat mutta eivät peitä silmiä. Sidekalvo ei saa näkyä.

Korvat: Pehmeät, kapeat ja ohuet, pitkäkarvaiset, kärkeä kohti kapenevat.

Korvalehdet kiertyvät selvästi sisäänpäin, eivätkä ulotu kuonon kärkeen asti. Matalalle, silmien tason alapuolelle kiinnittyneet.

Kuono: Melko lyhyt, suunnilleen kallon pituinen, suora kuononselkä, ei kovin leveä kärjestään.

Leuat / hampaat: Leikkaava purenta. Etuhampaat ovat kohtisuorassa leukoihin nähden.

KAULA: Pitkä ja tyylikäs, ei löysää kaulanahkaa.

RUNKO:

Selkä: Vahva ja lyhyt, suora tai aavistuksen kaartuva.

Lanne: Suora, lihaksikas ja tiivis.

Rintakehä: Melko syvä, ei liian leveä, ulottuu kyynärpäiden tasolle. Kylkiluut kohtuullisesti kaareutuvat.

Alalinja ja vatsa: Kupeet ovat täyteläiset, alalinja hyvin kevyesti nouseva.

HÄNTÄ: Tyvestään paksu ja tasaisesti kapeneva, korkealle kiinnittynyt ja melko lyhyt, asennoltaan sapelinmuotoinen mutta ei koskaan sirppimäinen.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Raajat ovat melko vahvat mutta eivät raskasluiset. Pystysuorat ja yhdensuuntaiset.

Lavat: Pitkät, kuivat ja viistot.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Vahvaluustoiset ja suorat.

TAKARAAJAT:

Hyvin kehittyneet, pystysuorat ja yhdensuuntaiset.

Reidet: Pitkät ja lihaksikkaat.

Kintereet: Leveät ja matalat, takaa katsottuna eivät koskaan sisään tai ulos kääntyvät, sivulta katsottuna kohtuullisesti kulmautuneet.

KÄPÄLÄT: Ei liian isot. Hyvin kaareutuneet, tiiviit varpaat, vahvat päkiät ja kynnet. Hyvä pigmentti päkiöissä ja kynsissä on toivottava.

LIIKKEET: Tehokkaat ja joustavat, ei nykivät tai pomppivat.

NAHKA: Melko paksu mutta kimmoisa. Kolmivärisillä usein kirjava. Ei löysää kaulanahkaa.

KARVAPEITE

KARVA: Pitkähkö mutta ei liioiteltu, joskus porroinen, tuntuu käteen karhealta. Hyvä aluskarva. Vatsa ja reisien sisäisivut eivät saa olla paljaat. Kulmakarvat ovat korostuneet mutta eivät peitä silmiä.

VÄRI: Valkoinen, jossa on mustia tai punaruskeita tai kellanpunaisia läiskiä. Tan-merkit ovat sallitut. Musta tan –merkein tai kolmivärisen. Kellertävä mustin karvankärjien, voi olla myös valkoiset merkit. Perinteiset nimitykset näille väreille ovat jänkensenväri, sudenväri, mäyränväri tai villisian väri.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 50–55 cm, nartut 48–53 cm, ± 1 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- Liian voimakas, grand griffon vendeenin päätä muistuttava pää
- Puutteellinen pigmentti kirsussa, huulissa tai silmäluomissa
- Liian pitkä kuono
- Tasapurenta
- Vaaleat silmät
- Liian pitkät, huonosti kiertyvät, sileäkarvaiset tai korkealle kiinnittyneet korvat
- Tynnyrimäinen tai vinttikoiramainen runko; pehmeä selkä; luisu lantio
- Liian pitkä tai sivuun kääntyvä häntä
- Riittämätön raajaluusto; liian niukat kulmaukset
- Pehmeät ranteet; löysät käpälät
- Harva tai liian hienolaatuinen karva
- Arkuus

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Puutteellinen rotutyyppe
- Ylä- tai alapurenta
- Herasilmä tai eriväriset silmät
- Kapea tai alaspäin kapeneva rintakehä
- Häntämutka
- Villava karvapeite
- Yksivärinen musta tai valkoinen väri
- Huomattava pigmentin puutos
- Muu kuin rotumääritelmän sallima säkäkorkeus

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.